

Prof. Ing. Jan Čermák, CSc. k úloze vody v krajině

Dnes už celé skupiny fyziků – zabývajících se klimatem – potvrzují, že les je prvotní částí transportně-kondenzačního mechanismu, který je schopen docílit přesun vlhkého vzduchu (a srážek) z oceánu dovnitř kontinentu (a nikoli naopak). Všechny civilizace jaké kdy byly na světě, které se tohoto kréda nedržely, zanikly. Ta naše se zatím drží za poslední drápek, ale je nás mnohem více než dříve, proto i dopady naší negativní aktivity na lesy (ať již přímé, či nepřímé) jsou rychlejší a větší. Pod pojmem „les“ ovšem můžeme zahrnovat jen stabilní ekosystémy, nikoli umělé plantáže, nebo opět vznikající monokultury z plantáží vzniklé (jako u nás ty smrkové na Šumavě). Sv. Josef v Egyptě nepřehlédl 7 úrodných let a zásobil se na 7 neúrodných. Stran lesa takové zásoby nemáme, kdyby přišly po sobe následující jen cca tři suché roky, zmizí voda ve většině studní, pak potoky a řeky a zalkneme se masou souší naposledy vyvážených z lesa, aby je nezachvátily těžko uhasitelné požáry. To nestraším, jen se dívám trochu dopředu, kam cesta po které tak radostně spěcháme, vede. Jedině když odvrhneme nefunkční pseudoekologická schémata a pochopíme rozhodující úlohu vody v ekosystémech, může svitnout naděje na změny k lepšímu.

Srdečně zdraví Jan Čermák